

avskrift

ACC. N:R M. 12094:1-2

Vävskedar

Vid sekelskiftet anskaffades vävskedar i allmänhet genom kringvandrande försäljare. Dessa kommo från trakten av Markaryd och deras alster benämndes sunnerboskedar.

Vävskedshandlarna voro väl sedda och ofta väntade, där de drogo fram, och nattkvarter fingo de gärna.

Försäljarna gingo till fots och buro sitt varulager på ryggen.

Under 1800-talets senare hälft fanns i Wislanda socken en kvinna benämnd "skea-Mia", som tillverkade ypperliga vävskedar. Hennes skedar voro så omtyckta, så hon behövde ej vandra omkring och bjuda ut dem utan folk tingade av henne och gingo själva och hämtade dem.

Av vävskedar fanns olika storlekar, kallade vadmalsskedar, stampetygsskedar, mattskedar o.s.v. De kallades också åttalagsked, femtonlagasked, sextonlagasked o.s.v.

Vävskedar med tänder av metall kallade stålskedar började troligen säljas omkring 1890.

Försäljarna hade ej andra varor till salu och affärerna gjordes upp kontant.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sid 1 iorig

Sid 2 .